

חייל אל חיילים

כאלו הן הדוגמאות לטיב משימותיה של הרמה הטקטית בהתקפה, ומקבילות להן הבעיות והמשימות שבהגנה: התקפת-נגד מידית במצבי פריצה; ראית מצבי בידוד וכיתור כמצבי-קרב גורמליים לגייסות מתמודדים; התקפת-נגד מידית של כוח ששטפו אותו — כל אלה מחייבים התעלות כושר-ההתנגדות על-מנת להכריע.

קשיים כבדי-משקל כאלה הם לדעתי המשוים לדרג הטקטי השיבות יתר ביחס לדרג האסטרטגי: כי ההעזה הדרושה בשביל לפרוץ מערך-מוגן; הכוח הנפשי הנחוץ בשביל לעבור במסך-האש של ארטילריה שלא נוטלה; השלכת-הג' פש מנגד הנדרשת בשביל לחצות שדה מוקשים שלא-פונה, או שלא היה זמן לפנותו; חירוף-הג' פש להמשיך ולהתנגד אף במצב מכותר, במצב בו הינך נמצא מבודד, במצב שהנך נשטף — כל אלה הם ערכי-איכות טקטיים, ולא ערכי איכות איסטרטגיים. וערכים טקטיים אלה הם שמאפשרים לכווח-התמרון לפעול — או שמונעים ממנו את כושר הפעולה.

אכן, למדנו ממצע-קדש" דבר, אשר יתכן וידענוהו כבר מקודם. ידענו כי לאמצעי-לחימה טובים, למזון טוב לחיילים ולעדיפות מספרית — יש השפעה רבה גם על רוח הגייסות הלוחמים; אבל למדנו שבסופו-של-דבר, ועל-אף כל אלה, הרי הדבר המכריע הוא הרצון ההתקפי לנצח המקנן בכל דרגי הצבא, מתחילת פעולות האיבה ועד לסופן. למדנו שוב שטנק טוב איננו ערובה לצות טוב; שמטוס טוב — איננו ערובה לטייס טוב; וגם שאנית-מלחמה טובה — עדיין איננה עושה ספנים ללוחמים, כך, נדמה לי, למדנו את עיקר-הדברים במצע-קדש".

(קטע מתוך דברי הערכה וניתוח)

בדיונים השונים שהיו לנו בענין לקחי מסע-סיני נהגנו לדון, מצד אחד, בשטח האיסטרטגי: כיצד נעשה מאמץ להשיג יתרון על-ידי גיוס מהיר ומושכל של הגייסות, הנעתם עריכתם בשטחי-ההיערכות ואספקתם; מצד שני עסקנו בדיונים בשטח הטקטי — שטיפל בעצם השגת ההכרעה על-ידי יצירת האפקט המשולב, המופק מגורמי הניידות, השריון וכוח-המחץ. מבלי להיכנס לעובי-הקורה של שעורים ולקחים אלה, יש ענין בכך שננסה להציג, ולהשוות, שנים אלה — המישור האיסטרטגי והמישור-הטקטי — אחד מול השני. אם נצא מנקודת-הראות של ההכרעה בקרב עצמו — נראה שהקשיים העומדים לפני הטקטיקאי חמורים ונכבדים בהשוואה לקשיים העומדים לפני האיסטרטג, כי לא זו בלבד שהדרג הטקטי חייב ליטול אותם אמצעים ומשך-זמן שהוקצו לו, ולהפיק מתוכם את האפקט הנדרש ע"י עליונות מהכפולה של ניידות, שריון וכוח-מחץ וע"י תנועה ואש להשיג את ההכרעה — אלא שהוא אף חייב לעשות את כל אלה במצב בו האויב מפרע לו, הפרעה בזמן ובמקום, ובתנאי מודיעין שלרוב מידת העורפל גדולה בהם ממידת הידיעה-הודאית, כי לו, למשל, בקרבות שמאחרינו גדודי מילואים מסוים (אשר אין צורך לנקוב כאן במספרו), לא היה מתגבר בהתמודדותו עם ארטילריה אויבת שלא נוטלה, ומבצע את משימתו — כי אז לכידת המשלט שהיה חיוני בטבעת-ההגנה המצויה שבאותו מערך היתה נמשכת זמן רב-יותר; והה-אומר, היתה עולה גם באבדות מרובות יור-תר, ואילמלא גדודי-רגלים אחר שלנו לא צלח שדה-מוקשים שלא-פונה — היתה ההתפרצות מטבעת-רפיח לעבר אל-עריש מצריכה זמן רב-יותר, והיתה מלווה במחיר-אבדות יותר יקר.